

(Ο ΟΣΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ Ο ΣΤΥΛΙΤΗΣ)

Direk Tepesinde Yaşayan Aziz Simeon

ÖN SÖZ

Aziz Simeon, faziletin bütün zor ve dar yollarından geçip sonunda da Ortodoks Kilisemizde meleklerle şayan yer alan Azizlerden bir tanesidir.

Münzevi hayatta bir öncü olarak, arkadaşları arasında mücadele arkadaşı bulmak kolay değildi. Böylece, mükemmelliğe giden o zor yokuşa doğru çıkışını kendi başına sürdürdü.

İmanı, sabrı ve sebatı, onu tabiatüstü manevi düzeylere yüceltirler. Bu bedenî hayattan itibaren bedensiz bir hal alıyor. Direğe binmiş ve bütün tabiî sıkıntılardan korkmaz biri olarak gerçek Tanrı ile kutsal iletişimde dinsel sırları bilen biri idi. İlâhî lütfu ve gücü almayı başardıktan sonra da, artık o önceden bildiriyor, öğretiyor ve mucizeler yaratıyor.

Sonunda o kutsal bedenini bize bıraktı - çünkü o, onu zaten hiçbir zaman hissetmemişti - ta ki mucizeler yaratsın, mücadelelerinin başarılarını hatırlatsın ve gökyüzüne götüren o zor yolda adımlarımızı atmamız için bize bir dürtü olsun diye.

AZİZİN HAYATI

1. Aziz'in hayali

Aziz Simeon, 390 yılları civarında, Siron ve Kilikon bölgeleri arasında bulunan Sisan köyünde dünyaya gelmiştir.

Küçük yaştan itibaren anne babası çoban oldukları için onları takip edip çobanlığı öğrendi. Bu konuda da Eski Ahit'teki büyük ve faziletli insanlara, yani Yakup, Yusuf, Musa, Davut ve daha başka kişilere benzemek istiyordu.

Bir gün çok yağmur yağıyor ve koyunlar da otlamağa çıkmadıkları bir zamanda, izin aldı ve anne babasıyla köydeki kilisesine gitti. Kilisede, İncil'den okunanlar arasında, ağlayanlar ve üzülenlerin bahtiyar olduklarını, ancak gülen ve eğlenenlerin ise rezil ve zavallı olduklarını işitir. Bu sözler, genç Simeon'un kulaklarında acayip etki yaparlar. Simeon'u büyük düşüncelere sevk ettiler. Aynı zamanda da onda birçok sorular yarattılar. Böylece de, ayini takip edenlerden birine, İncil'in bahsettiği kişilerden olabilmek için ne yapması gerektiğini sordu. Sorulan kişi de faziletin işçisi ve gönüllü mücadelecisi olduğu için kendisine, fazilet yollarında ileri gidebilmek için en mükemmel felsefeyi öğretti.

İmanlı Hıristiyanın söylediklerinden uygulanan Aziz Simeon, az bir zaman sonra kiliseye koştu, orada diz çöktü, faziletleri bulmak ve ele geçirebilmek amacıyla Allah tarafından kendisine yol göstermesi için dua etti. Uzunca bir zaman dua ederek kalan Aziz Simeon'un gözlerine uyku

geldi ve uyudu. Uyuduğunda bir rüya gördü. Rüyasında da temel kazdığını gördü. Yorulup da dinlenmesi için durduğunda, oradaki yeri daha da derin kazmasını emreden bir ses duydu. Böylece de daha derin kazmaya başladı. Fakat yine yoruldu ve biraz dinlenmesi için gene durdu. Yine aynı ses, hiç durmadan kazmaya devam etmesini emretti. Aynı olay dört kere tekrarlandı. Aziz Simeon işten çok bitkin bir duruma düştüğü için artık daha fazla devam edemeyecekti. O vakit o ses, kazdığının derinliğinin artık yeterli olduğunu, kazma işine son vermesini ve orada bir bina yapmasını emretti.

Aziz Simeon bu gördüğü rüyadan anlıyordu ki, bütün bedenî ve ruhî gücüyle edeceği mücadeleler harikulade olacaklarını ve birinci başarısından sonra başka başarılarının da geleceğini anlamıştı. Sonunda da münzevi hayatında büyük başarı sağlayacağını anlamıştı.

2. Münzevi hayatının başlangıcı

Aziz, kiliseden ayrıldıktan sonra oraya yakın yaşayan bazı münzevilerle karşılaştı. Onlarla beraber iki yıl kadar mücadele ettikten sonra, faziletin üst basamaklarına ulaşmak istedi. Böylece de küçük bir şehir olan Teledan'a vardı. Orada münzevi hayat sürüyor ve koruması altında da bazı keşişler vardı. Harika bir insan olan İliodoros altmış beş yıl yaşayıp, bu yıllardan altmış iki yılını küçük bir evde yaşamıştır. Çünkü onu anne babası üç yaşından itibaren Allah'a adanmışlardı.

Alçak gönüllü Aziz Simeon böyle harika bir manevi kapalı alana girmiş oluyordu. O büyük Patrik İakov gibi, daha yoğrulmamış ve gözü açılmamış. Öyle bir temiz ruha sahip ve öyle bir huzura kavuştu ki, çalışmalarında insan kanunlarını aşıp bedensiz meleklerle ulaşmaya yaklaştı. Dindarlık mücadelecisi olan Simeon, bu inziva yerinde on sene kaldı. Onunla beraber daha seksen keşiş vardı. Ancak Aziz Simeon, çalışmalarında bunların hepsini geçti.

Fakat onunla beraber çalışan bütün mücadele arkadaşları, amellerinde ona benzeyemedikleri için çok üzüyorlardı. Aziz Simeon'un bu aşırı çalışması ve kendi nefesine bu kadar hakim oluşunu, münzevi hayat yaşayanlar yurdunda karışıklık ve intizamsızlık yarattığına inanırlardı. Oysa Aziz Simeon hiç dinlenmiyordu. Ne de arzu ve heveslerine gem vuruyordu. Bunun tersine olarak, mükemmel olan ve gizlileri imtihan eden Allah'ın huzurunda başka mücadele de sergiliyordu. Palmiye ağacından yapılmış ve de çok sert olan ip, öyle bir sertti ki, onu sadece elleriyle bile tutmuş olsaydı yine müthiş ve dayanılmaz acılar hissederdi. O şimdi bu ipi beline bağladı, dışından değil, doğrudan doğruya derisine dokunacak şekilde bağladı. İpi derisine tamamen yapıştırdı. Öyle ki ipin çevresinde sürekli yaralar açılıyorlardı. İlk on gün geçtiğinde, bu yaralardan pıhtılaşmış kan gelmeye başladı. Bu çıkan kan

gizli olan yarasını meydana çıkarıyordu. Böylece, keşiş arkadaşlarından biri onu görünce, sebebini öğrenebilmek için Aziz Simeon'a sordu. Aziz Simeon da cevabında, herhangi bir kötü şeyin olmadığını söyler. Keşiş arkadaşı kanın daha fazla çıktığını gördüğü vakit, Aziz Simeon'a inanmadı. Elleriyle yaranın üzerini yokladıktan sonra sebebini anladı ve koşarak başkeşişe durumu bildirdi.

Başkeşiş hemen Aziz Simeon'a gider. Sert ve katı olan bu yaptıklarından dolayı kendisini azarladıktan sonra, onu bağlı olduğu bu ipten kurtardı. Kahraman mücadelecisi olan Aziz Simeon bu emre uydu ve ipi uzaklaştırdı. Fakat yaralarının iyileştirilmesine hiçbir türlü rıza göstermiyordu. Böylece, keşiş arkadaşları bunları görüp onu küçük şeylerde bile yetişemediklerinden dolayı- çünkü onlar bu acıklı duruma tahammül edemiyorlardı- bedenen zayıf olanlar için zarar ve acı sebebi olmaması için Aziz Simeon'un oradan kaçmasını emrettiler. Çünkü onlar onun gibi olmayı deneyip başaramadıkları zaman da ümitsizliğe kapılıyorlardı.

Aziz Simeon oradan ayrıldı ve dağın en ıssız yerlerinde bir çukur bulup orasını kalma ve ibadet etme yeri olarak kullanmağa başladı. Beş gün geçtikten sonra, Aziz Simeon'un oradan, yani dinî inziva yerinden kaçmasını isteyenler, yaptıklarına pişman oldular ve arkadaşlarından iki kişiyi, Aziz Simeon'u bulup getirmeleri için yolladılar. Bazı çobanların da yardımıyla Aziz Simeon'un saklandığı yeri buldular ve ona yaklaştıkları vakit "Simeon" diye bağırdılar. Hemen onu bir iple o çukurdan yukarı çıkardılar. Oradan onu çıkarmak zor oldu ve sonra da onu arkadaşlarının yanına getirdiler.

3. Vlasios'un tavsiyeleri sonuçsuz kaldı

Ancak Aziz Simeon orada inziva yerinde fazla bir müddet kalmadı. Oradan ayrıldı, bir dağın eteklerinde bulunan Telanisos denilen yere gitti. Orada küçük bir ev buldu. Onun içine üç sene kadar kapanıp kaldı. Orada faziletini sürekli artırma amacını güdüyordu.

Vlasios adında dindar bir adam, ki o, keşişleri çok seven ve onlar için uğraş veren biriydi, bir gün Aziz Simeon'u ziyaret etmeğe geldi. Simeon, Vlasios'taki fazileti görünce plân ve amaçlarını kendisine söyleyip onun tavsiyelerini istedi. Vlasios, Aziz Simeon'un sert ve katı mücadelesini göz önünde bulundurarak, anî ölümü fazilet olarak sanmamasını kendisine söyledi. Bilakis, Allah'tan ayrılık ve de kötü bir şey olduğunu ona iletir.

Fakat, Aziz Simeon, var olan halsizliğine bir yenisini de ekler. Böylece de otuz dokuz gün boyunca neredeyse hiçbir şey yemiyordu. Kırkıncı gün ise az miktarda bir şeyler yedi, ta ki çile çekmiş olan bedeni biraz kendine gelsin ve bütün gece durabilsin diye. Hemen ertesi günden itibaren, ayakta durmak ve bitmek tükenmek bilmeyen dua ile yine aynı

mücadele başlar. Zadece kırk günün ortalarına vardığında, kendi isteği olmadan mecburen oturur, çünkü artık bedendeki kuvveti aılıktan tükenmiş bir durumdaydı. Kırk günlük devir tamamlandığında, takati tükenip yere düşerdi. Fakat o vakit bile o yiğit kişi ilâhî ve dualara devam edip kutsal duayı zahmetin karşısında bir dinlenme, bir yiyecek ve de uyku gibi kabul ediyordu.

Evet, Aziz Simeon hücrelerinde bulunduğu zamanda bu şekilde yaşıyordu. Fakat direğe bindiği andan itibaren, diğer insanların alışkanlıklarını ve de ortak tabiatı tamamen unuttu. Böylece de ne oturur ne de uyuyordu. Direğin üstüne dikey bir kiriş bağladı. Kendi bedenini de ona bağladı. İstese bile oturmasın ve uyuyamasın diye. Kırk günlük orucunu bu şekilde ayakça ve uyumadan geçiriyordu. Ancak uzunca bir zaman geçtikten sonra ve daha çok lütfâ kavuştuktan sonra, artık kirişin yardımına bile gerek kalmamıştı. Kırk günü de ayakça ve örtünmeden geçiriyordu. Sanki canlı bir sütun gibi.

4. Patrik Meletios'a itaat

Aziz Simeon bu yerde üç yıl kaldı. Sonra da dağın tepesine çıktı. Orada bir yeri çitle çevreledikten sonra, onun içinde örtünmemiş bir durumda, yazın sıcağı ve kışın soğuluyla mücadele eder bir vaziyette kaldı. Sonra demirden bir zincir yaptı. Zincirin bir tarafını büyük bir taşâ bağladı, diğer ucunu da ayağına bağladı. Böylece, istese de o bölgenin dışına çıkamazdı. Şimdi de yapayalnız, sadece gökyüzüne bakar, Allah ile bir oluyordu.

Antakya Patriği Meletios, Aziz Simeon'un şöhretini duyar duymaz onu ziyaret etmeğe gitti. Aziz Simeon'un evsiz, ayakları zincire bağlı ve örtüsüz yaşadığını görünce, bütün diğerlerini övdü ve hayran kaldı. Ancak, kendisini zincire bağladığı için ona kızdı ve onu azarladı. Böyle bir şeyin fazla olduğunu söyledi. Çünkü iyi niyeti yeterliydi.

Aziz Simeon, Patriğin sözlerinden ikna oldu ve Patrik tarafından çağrılan bir demircinin zinciri kesmesine razı oldu.

5. Aziz Simeon kalabalığı celp ediyor

Aziz Simeon'un şöhreti her tarafa yayılmıştı. Ona doğru sadece yakın yerlerde olanlar değil de, uzakta olanlar da oraya geliyorlardı. Hatta çok uzaklarda olanlar da ona geliyorlardı. Çok kişi de aylarca yaya yürüyüşünden sonra oraya varırlar ve ondan hastalıklarının şifasını isterlerdi. Fakat, geldikleri gibi üzüntülü ve boynu bükük dönmezlerdi. Geriye döndüklerinde, sevinç ve huzur dolu, her çeşit hastalıktan kurtulmuş bir vaziyette dönerlerdi. Onun için de büyük bir istek ve sevinçle Allah'a ve de Aziz Simeon'a şükranlarını sunarlardı. Ücret

almayan ve garantili bu doktora giden her yol insan dolu bir çarşıya benziyordu. Ve de Aziz Simeon'un bulunduğu yerdeki toplanan insanlar da kalabalık bir şehre benziyordu.

Gelenlerin içerisinde bazıları hastalıkları yüzünden ağlar, bazıları da tedavileri için bayram yapıyorlardı. Bu da sadece bir defa meydana gelmez, fakat çok defa böyle oluyordu. Kalabalık, yalnızca Suriyelilerden, Fenikelilerden ve Kelikyalılardan değil de Bizans İmparatorluğunun her köşesinden gelenler oluyordu. Daha da, Araplardan, İsmaililerden, İranlılardan, Ermenilerden, İberlerden, Homireteslerden ve dahi memleketin en ücra köşelerinden ve içinden gelenler oluyorlardı. Daha da batı bölgelerinden hastalar da oraya geliyorlardı. Yani İngilizler, Fransızlar, İspanyollar ve batının diğer milletlerinden de gelenler oluyordu. Bu gelenler çok dilli bir kalabalık oluşturuyorlardı. Çünkü bunların tümünde, Aziz Simeon'un şöhreti yayılmıştı.

Kendisine çok saygı gösterdiği, bu eski Roma'nın da, şu harika insana ne kadar hayran olduğunu anlatmanın imkânı yoktur. Ona o kadar huşu gösteriyordu ki, onun resmini kapılara, kapı önlerine, saray duvarlarına ve daha başka yerlere çizdiler. Bu tutumuyla sayısız nimetler ve hayır dualara kavuşuyordu.

Aziz Simeon'un yüzünden böyle bir ihsan çıkıyordu. Ona bakan, birine düşmanlık besliyormuş ise hemen sakinleşir ve kendisine düşmanlık beslediği kişiyle barışıyordu. Gelenler arasındakilerden birçok kişi, ki bunlar daha evvel bir sürü kan dökmelere sebep olmuş ve de katillik yapmış olanlar da Aziz Simeon'un kutsal yüzünü görür görmez, sakinleşirler ve huzura kavuşurlardı. Bunun yanında da, önce Aziz Simeon'un hayır duasını ilk kimin alacağı hakkında kavga bile ederlerdi. Bunun ötesinde de, Aziz Simeon'un sadece ayaklarını dudaklarıyla veya da elleriyle dokunduklarında çok seviniyorlardı. Bir de, Aziz Simeon'un içinde bulunduğu meşin torbayı da dokunabildiklerinde, bütün lütfu ve hayır duaları aldıklarını sanıyorlardı. Çok kişi Aziz Simeon'un ellerini veya ağzını öpmeye cesaret edemiyordu. Bazıları da, sadece oldukça medenî cesaretlerinden dolayı ve faziletlerinden ötürü bunu yapabiliyorlardı.

6. Aziz Simeon direkte yaşayan biri oluyor

Bu gelenlerin sayıları çok olup, kendisine yapılan saygı ve itinalardan uzak duruyordu. Bunun yanında, yorulma ve gürültüden usanmaya başladığı için, gökyüzüne ulaşmanın bir başka yolunu düşündü. Sadece düşünce ve teorilerle değil, bedenle de. Böylece direğe çıkmayı düşündü. Direkte yaşamak o güne kadar bilinmeyen bir şeydi. Ancak bu, ona daha çok şan verdi. Başkaları için de örnek oldu. Bu işi de ilâhî ziyaretin sonucuydu. Çünkü çok kalabalık ve imansızlığın

karanlığında olan İsmaililer, Aziz Simeon'un bu, garip ve yeni görünen direkte yaşamı yanında başka başarılarını da gördüklerinde, bir de ilâhî vaazlarını da duyduklarında, beyinleri aydınlanıyor ve "karanlığın çocukları" olmaktan "aydınlığın çocukları" oldular. İmansızlığın karanlığıyla beraber, ki onlar daha önceleri atalarının ilâhesi olan Afrodit'in murdar işlerinin bataklığına saplanmış bu durumu da bıraktılar. Hem dahi, İberler ve İranlılar da yanılıklarını bırakıp İncil'in öğrettiklerine inanır ve Hıristiyan oluyorlardı.

7. Pederlerden bir heyet

Harika insan olan Aziz Simeon, yeni yaşam biçimi, yani direkte yaşamayı sürdürmeğe başladığında, şöhreti her tarafa yayıldı. Onun şöhreti Pederlere de ulaştı. Onlar ki münzevi mücadelelerle çölü gökyüzü şehrine çevirdiler.

Onlar, bu garip ve yeni metoda karşı hayran kaldılar. Onun için de, bu kendinden geçmiş insanı önce kontrol etmek, sonra da yaptıklarından dolayı onu azarlama, daha sonra da o güne kadar Azizlerin yaptıkları eski ve alışılmış olanları yapmağa kandırma emriyle bir heyet gönderdiler. Giden heyet Aziz Simeon'dan, bu kadar bahtiyar insanların yaşam biçimini de küçümsememeyi isteyeceklerdi. Onlar ki faziletli yaşamakla gökyüzüne ve ebedî meskenlere yükseldiler. Aziz Simeon'un yaptığı bu yeni yaşam biçimi de Allah tarafından sevilme korkusu olduğu için, onlar bu meseleyi insanî açılardan incelediler. Gönderilen heyetteki kişilerden şunu da istediler: Aziz Simeon isteğinden vazgeçip ve serbestçe direktten indiğini görürlerse, onu engelleyip bu yaşam biçimini sürdürmesini ondan isteyeceklerdi. Böylece, Aziz Simeon'un yaptığı Allah tarafından istenen bir şey olduğuna kanaat getirecekler ve herhangi bir şüpheleri de kalmayacaktı. Bu başlangıcın sonu iyi olacağına inanacaklardı. Fakat, Aziz Simeon'un ağına gidip onların tavsiyelerini dinlemeyecek olur ve kendi istediği biçimde yaşamayı sürdürme arzusunda bulunursa, o vakit alçakgönüllülüğün yolundan uzak olduğu meydana çıkmış olacaktı. Bundan da, düşünce ve muhakemesinin de hilekârlık olduğu sonucu çıkacaktı. İşte o vakit, Aziz Simeon istemese de onu direktten indirmeleri gerekecekti.

Gönderilen heyetten Pederler bunları istemişlerdi. Bu kişiler, alçakgönüllülüğün ve itaatin babası olan Aziz Simeon'un yanına vardıklarında, yüzünün görüntüsüne ve onları selâmlamasına o kadar saygı duyular ki, tam yüzüne karşı bakmaya bile kadir olamadılar. Fakat onları gönderen Pederlerin emrine göre ve hizmetin iyiliği için kendisine Pederlerin emrini ilettiler. Kalbi gerçekten sakin ve alçakgönüllü olan Aziz Simeon, tam bir sükûnetle sitemi kabul etti ve hiç de karşı söz söylemedi. Ne de kızdı. Derhal keyifli bir bakışla başını eğdi. Kendisine karşı

Pederlerin gösterdikleri ilgi ve alâka için Allah'a ve Pederlere teşekkür ettikten sonra, hiç vakit kaybetmeden direktten inmeğe başladı. Onlar hemen Aziz Simeon'un inmesini engelleyip Pederlerin emrini kendisine açıkladılar. Sonra da ona, direkte sonuna kadar iyi ikametler ve Allah'tan da yaptığı birçok mücadeleleri için mükâfatlar temennisinde bulunduktan sonra oradan ayrıldılar.

8. İsmaililer arasında değişim

Nesiller ve kabileler halinde İsmaililer, kurtuluşun kılavuzu olan Aziz Simeon'a geliyorlardı. Bunlar, atalarının imansızlığını inkâr ederek ilâhî vaftizi alıyorlardı. Bir zamanlar, orada kilise Piskoposu Kiru Theodoritos da bulunuyordu. Aziz Simeon, vaftiz edilmeleri için bunlardan birçok kişi Piskoposa teslim etmişti. Piskopos, emri yerine getirmeye uğraşıyordu ki, onlar kendi aralarında, kim önce üzerindeki manevî kirden, imansızlıktan kurtulacağı ve kim önce Allah'ın lütfuna kavuşacağı konusunda kavga ediyorlardı. Barbar bir biçimde, bazıları bir taraftan, bazıları da diğer taraftan Theodoritos'u alıyorlar, uzakta bulunan bazıları da ellerini uzatıp tutuyorlar, birileri onun sakalından, diğerleri de onun elbiselerinden tutup neredeyse onu parçalayacaklardı sanki.

Bunları gören o harika insan Aziz Simeon, direktten onların sakin olmalarını istedi ve derhal hepsini anında değiştirdi. Allah'ın inayetini bir intizamla aldılar ve ilâhî vaftizde mükemmelleştiler. Böylece, onun dilinin gücü, bazılarına korkutabilir, bazılarına da, kurtuluşları için aydınlatabiliyordu.

9. Annesine karşı hürmeti

Despotik emirleri tutmada Aziz Simeon sürekli olarak çaba gösterir ve sadece bunları tutmak için mücadele etmez, ayrıca da, bu emirlere kendinden de daha fazla bir şeyler eklemeyi devam ederse, kendine büyük zarar edeceğine inanıyordu. Böylece, devamlı olarak acele eder, bunun için de, çok sevdiği İsa Mesih'i takip etti ve bütünüyle O'nu sevebilmek için anne ve babasını bıraktı. Bu, despotik emrin en uç ve en mükemmelini teşkil eder. Bunu da, annesi onu ziyaret etmeğe gittiğinde, Aziz Simeon bu emrin üstüne bir şey ekledi.

Semavî bir insan olan Aziz Simeon, insan tabiatının kanunlarını ve de "dünya ile alâkalı her şeyi" inkâr etmesinden yirmi yedi yıl geçtikten sonra, annesi, ki hâlâ içinde şefkati ve tabîî sevgi ateşini taşıyan biri olarak, başka yolla bu ateşi söndüremediği için, bedence, bedeni olmayan bu oğluna geldi. Uzun yıllar hasretini çektiği oğlunun yüzünü görmek ve sözlerini işitmek çok çok isterdi. Aziz Simeon bunu işittiğinde, bir taraftan annesine saygı gösterirken, diğer taraftan da kurtuluş emrine

daha bir şey ekleyerek, bakınız nasıl davrandı. Annesiyle konuşmayı kabul etmedi. Ancak onu teselli etmesi için, çok tatlı bir usulle, kendisine şöyle haber yollar: “Anne, eğer bunu daha uygun görüyorsan, o vakit, birbirimizi görmeyi bu dünyada değil de öteki dünyaya bırakalım. Eğer bu yaşantımız Allah’ın katında iyi değilse, buradan ayrıldığımız vakit birbirimizi hem daha iyi hem daha açık göreceğiz”.

Aziz Simeon bunları annesine haber gönderdi. Fakat, annesinin içindeki ateş onu rahat bırakmayıp oğlunu görmek istediği için, ikinci defa anasına bir mesaj yollar ve onda da der ki: “Ben anneciğim, sanıyordum ki sen de ikimizin de daha çok lehine olanını isteyeceksin. Ancak, bakıyorum beni görme arzun çok çok büyük, lütfen şimdilik biraz sabret ve ben seni kısa zamanda göreceğim. Çünkü bunun Allah katında iyi olduğu görünmüştür”.

Annesi, Aziz Simeon’un vermiş olduğu bu söze çok sevindi. Ruhu da bu umutlarla sevindi ve bütünüyle kendini istikbale verdi. Öyle ki, oğlunu yanında görür oldu, onu kucağına alıp sıkıyor ve öpüyor gibiydi. Ayrıca sesini de sanki işitiyor gibiydi. Böyle bir ruh halinde iken aniden ruhunu Allah’a teslim etti. Gerçekten hayatta bahtiyar bir şekilde. Daha da bahtiyardı çünkü o, her şeyden evvel, oğlu, faziletin zirvelerine ulaşmış birinin annesiydi. Oğlunu da bu durumlarda terk etmişti. Aziz Simeon, annesinin naaşını, direğin etrafı çitle kapalı alana sokmalarını istedi. Bu kapalı alan da, kadınların içeriye girememeleri içindi. Bu olduktan sonra, Aziz Simeon annesini ölü bir durumda gördü. Alışılmış ve gerekli olanların üstüne de daha fazlasını yaptıktan sonra, annesini direğin yanına gömdü. Bu usulle hem annesine saygı göstermiş oldu hem de despotik emri sadece yerine getirmekten de öte, kendi başarılarıyla onu arttırdı da.

Böyle erdemler ve Allah’a hoş görünen işlerle, imansızlık karanlığının zor ve fırtınalı gecelerinde bulunanlara ışık saçan bir meşale gibi, bahtiyar Aziz Simeon onları, Ortodoksluğun sakin ve imanlı limanına doğru götürüyordu.

10. İsmaililere barış

Aziz Simeon bu yolla mücadelesine devam ederken, günün birinde ona İsmaili kabilelerinden iki kabile geldi. Her ikisi de, Aziz Simeon’dan kabile başkanlarını takdis etmesini istiyorlardı. Aralarında öncelik hakkı için kavga ediyorlardı. Çünkü her kabile, önce kendi başkanının hakkı olduğu iddiasında bulunuyordu. Bu sebepten dolayı, eğer barışın ve birlik-beraberliğin adamı onları korkutmasaydı, kendi aralarında sert kavgaların meydana gelmesi söz konusu olacaktı. Böylece onları sakinleştirip barıştırdı ve onlara hayır duasını verip sakin bir şekilde oradan ayrıldılar.

11. Felçli birinin tedavisi

Arap kabile başkanlarından bir kabile başkanı geldi. Aziz Simeon'a, felçli olan birine ve de ağırlarından dolayı kıvranan bir insana yardım etmesi için rica etti. O hasta kişi de oraya yakın bir köyde yaşıyordu. Arap bunun için yalvardıktan sonra, felçli olan o insanı, Aziz Simeon'un önüne getirmelerini emreder. Ta ki onu görür ve ona yardımı dokunur diye. Bu olduktan sonra, Aziz Simeon'un direği yanında bulunan zavallı felçli kişi, büyük felâketine ağlamağa başladı. Merhamet ve sempatisi bol olan, ruhsal tedaviye bedensel tedaviden daha fazla önem veren Aziz Simeon, atalarının imansızlığını inkâr etmesini istedi. Çünkü, Aziz Simeon, hastanın bunu daha yapmadığını biliyordu. Felçli kişi memnuniyetle bu teklifi kabul etti. Sonra da büyük mucize meydana geldi. Simeon, ona, Tanrı'ya, İsa Mesih'e ve Kutsal Ruh'a inanıp inanmadığını sordu. Hasta kişi iman ettikten sonra Aziz Simeon ona dedi: "Madem ki inanıyorsun, ayağa kalk". Felçli insan için o söz hemen ilâç oldu. Aziz Simeon, Despotunu taklit ederek, yatağını omuzlarına almasını ister. Bu da orada bulunanları daha fazla sevinç ve hayranlığa sevk etti.

12. İsmailinin cezalandırılışı

İsa Mesih'e inanan İsmaililerden biri, hem de en resmî olanı, Allah'ın huzurunda, Aziz Simeon'u da şahit koşarak, ömrünün sonuna kadar hayvansal gıda yemeyeceğine dair söz verdi. Fakat kısa bir zaman sonra, verdiği sözü unuttuğundan mı yoksa oburluğundan mı bilinmez, bir tavuğu kesti. Tavuğu pişirdikten sonra onu yemeğe başladı. Ancak o vakitte, hiç duyulmamış bir şey oldu, tavuk taş oldu! Onu yemeyi denedi ama başaramadı. Şaşkınlık dolu olan bu barbar, olanlar için tövbenin hocasına koştu. Günahını yüreğinin acısıyla itiraf etti ve Aziz Simeon'a, verdiği sözü tutmadığı için Allah'ı yatıştırması hususunda kendisinden ricada bulundu. Aziz Simeon onun pişmanlığını gördüğü için gönlünden onu affetti.

Ancak tavuğun mucizesi hemen o vakit tespit edildiği halde, daha sonra da bu olayı çok kişi söyledi. Çünkü, onlar tavuğun göğsünün tavuk göğsü şeklinde olduğunu, ancak mucizenin doğrulanması için tavuk taş ve kemikten oluşuyordu. Kemikleri göğsünün ilk tabiatını gösterirken, taş olan bölümü ise etinin taşlaşmış oluşuydu.

13. Solucanın şekil değiştirmesi

Aziz Simeon'un sürekli direkte kalışından dolayı ayakları yaralanmışlardı. Bu sabırlı kişi, hiç ağlayıp sızlamadan o acılara sabrediyordu. Hem de hiçbir tedavi de kabul etmiyordu. Bunun sonucu olarak da yaraları kurtlarla dolmuşlardı. Bu kurtlar da onun etini yiyorlardı.

Günün birinde, Araplardan İsa Mesih'e inanan bir bey oraya gelmişti. O bey Aziz Simeon'dan çok istediği hayır duayı da almıştı. Bey, direğin yanında oturuyor ve kutsal öğretisinin derinliklerine inerek onu dinliyordu. Orada otururken, Aziz Simeon'un yaralarından bir kurt direk boyunca aşağı indi ve ayaklarının yanına düştü. O kurdu huşu ile hemen alıp onu göğsünün üzerine koymağa başladı. Sonra da onu gözlerine dokundurdu. Sonra onu ağzına ve kulaklarına getirdi. Sonra da bedeninin her yerine götürdü. Bunu, tüm hastalıkları yok eden bir şey gibi gezdirdi. Büyük isteği yüzünden de ona, kurt olduğu da görünmüyordu. Bunun aksine, ona, sanki çok değerli ve saygıya lâyık bir şey gibi görünüyordu. Çünkü onun imanı ve büyük arzusu, o mütevazı kurdun görünüşünü kapatıyordu. Fakat, direkte olan Aziz Simeon, beyin kurda gösterdiği o büyük saygıdan dolayı, onunla alay ediyordu. Bey ise elini açıp baktığında, o kurdun parlak ve çok güzel bir inci olduğunu görüyordu.

14. Kısır kadının tedavisi

Arap beylerinden bir beyin hanımı, zengin ve meşhur ama da kısır olan bu kadın, her gün kocasının kendisine olan takılmalarına sabrediyordu.

Kısırlığına çare bulamadığı için Aziz Simeon'a geldi ve ondan dualarıyla yardımda bulunması hususunda kendisine ricada bulundu.

Aziz Simeon istekle onun için dua etti ve kadın evine geri döndüğünde hamile kalıp zamanı geldiğinde bir kız evladı dünyaya getirdi. Ancak kız, üçüncü yaşında felç oldu. Her gün ağlayıp ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Sonunda yine Aziz Simeon'a gidip ona bu felâketi anlatırlar, bu sıkıntılardan onları kurtarması ve merhamet etmesi için kendisine yalvarırlar. Aziz Simeon, onları tatlı sözleriyle teselli etti ve Allah'ın merhametine inanmaları için ümit beslemeleri gerektiğini söyledi. Orada yedi gün kalıp, bu kadar kötü talihleri için ağlayarak geri döndüler. Ancak, direğin görünmediği bir mesafeye geldiklerinde çocuk yüzünü direğe doğru geri çevirdi ve kuvvetli bir sesle şunları söyledi: "Sana şükürler olsun Aziz Simeon". Anne babası, bunları hayalleri ürettiğini sanarak, korkuyla orada durdular. Ancak, çocuğun gerçekten konuşup yürüdüğünü görünce, büyük bir sevinçle Allah'ın temiz kalpliliğini ve de Aziz Simeon'un şanını söyleyerek evlerine doğru gittiler.

15. Faziletli bir kadının ateşli arzusu

Dindar bir hanım, Aziz Simeon'u görme arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Ancak daha önce de söylediğimiz gibi, kadınların o çitle kapalı alana girmelerine izin verilmiyordu. Bu hanım, asker elbisesi giydi, tanınmaz bir durumda olduğu halde diğer askerlerle oraya doğru yürüdü.

Direğe yakın bulunan köye vardığında, o bayanı asker sanan diğer asker arkadaşları kendisine derler: "Biz, Aziz Simeon'dan geri dönene kadar sen bizim eşyalarımızın ve atların başında nöbet tut". O bayan da dedi: "Tamam, ama siz geldiğinizde benim eşyalarımı siz koruyacaksınız, ta ki ben de gidip Aziz Simeon'a secde edeyim diye".

Askerler direğe geldiklerinde, Aziz Simeon tarafından arzuları istikametinde takdis edildiler. Aziz Simeon da onlara dedi: "Asker arkadaşınıza söyleyiniz, Allah onun maksadını yerine getirdi ve kendisi de mübarektir. Allah herkesin gizli şeylerini bilir. Herkese de yaptıklarına göre mükâfat verir. Onun için de buraya kadar gelme zahmetine katlanmasın".

Aziz Simeon'un bu basiretine hayran kaldılar. Geriye döndüklerinde de Aziz Simeon'un onlara dediklerini asker arkadaşlarına söylediler. Ancak, kendisi kimdir ve hayır işleri de nelerdir diye söylemesi için onu zorladılar. Çünkü onun bu hayır işleri güzel olmasaydı, Aziz Simeon ona bu şekil hayır dua etmeyecekti. Kadın ise, istemeden ağlayarak gerçeği kendilerine açıkladı. Böylece de herkes Allah'a şükrederek ve Aziz Simeon'a hayran kalarak evlerine geri döndüler.

16. Eşkıyanın kurtuluşu

Eşkıyanın biri, büyük ve korkunç, adı da Antiohos idi. Aynı zamanda da, bedeninin büyüklüğü ve ruhunun cesareti yüzünden ona "en büyük" de diyorlardı. O kişi birçok kişiyi katletmiş ve çok şey de alıp götürmüştü. Ta Antakya civarlarına kadar bu işi yapmıştı. Bu kişi bir gün bir otelde iken kendini eğlenceye verdi. Ansızın evi yüz elli kişi kordon altına aldılar. O eşkıya, cesur biri olduğu için, evden çıktı, atına bindi ve kendisine yaklaşacak olanı çıplak kılıcıyla öldüreceği tehdidinde bulundu. Onun cesareti çok meşhur olup öldürdüğü insanların çokluğu da askerler arasında ona yaklaşmaları için korku salıyordu. Eşkıya, koşarak Aziz Simeon'un direğine vardı ve onun ayaklarına kapandı. Sıcak göz yaşlarıyla, merhametli Allah'a yalvararak aracılı olmasını ve onu ruhî ölümden, haç üzerindeki eşkıyayı kurtardığı gibi onu da kurtarmasını istedi.

Sıcak bir şekilde kendisi şunları itiraf ediyordu: "Ben bedenî ölümden korkmuyorum. Çünkü ellerim hâlâ birçok akrabalarım ve yabancıların kanlarıyla kanlı olup kan akıyorlar. Ancak, ben ebedî ölümün karşısında

titriyor ve tüylerim diken diken oluyorlar". Aziz Simeon, çok sempatik biri olarak onu teselli etti ve eŐkiyanın kurtuluŐunun garantisini verdi. Bunları tam söylüyordu ki, askerler Aziz Simeon'a baskı yapıp kanunların düşmanı olan bu katili kendilerine teslim etmesini istediler. Aziz Simeon diyordu: "Onu ben buraya getirmedim. Onu buraya getiren Allah, ki O g nahk rların kurtuluŐunu ister". Onlar Aziz Simeon'un bu sözlerini işittiklerinde Aziz Simeon'a saygı duydular, çünkü onun fazileti onu herkesin karşısında saygın bir kişi yapmıştı. EŐkiya ise yine de baŐıŐlanmasını ısrarla istiyordu. Bunun için de Aziz Simeon dedi: "Ey İsa Mesih, baŐlangıı olmayan Baba Tanrı'nın tek oğlu, sen ki  dil olanları değil de günahkâr olanları tövbeye davet ettin. Benim ruhumu da kabul et". Bu duayı hemen yapar yapmaz eŐkiya vefat etti. Orada bulunanlar, g nahk rların tövbesini kabul eden Allah'a hayran kalıp Ő krettiler.

Ertesi gün, askerler yine hatırladılar, çünkü onlar o kapalı alanın dıŐında nöbet tutuyorlardı, içeri girip Aziz Simeon'dan o eŐkiyayı kendilerine teslim etmesi için ona baskı yaptılar. Aziz Simeon da alışılmış olduğu gibi, sakin ve barıŐçıl bir Şekilde, kendilerine Şöyle cevap verir: "Sevgili evl tlarım benim, daha evvel de sizlere demiŐtim, ben değil, temiz Allah'ımız onu buraya getirdi. Siz ise lütfen kızmayınız, çünkü onu geicilerden ebedî ve sevinç verenlere davet etti. Çünkü, temiz ve sıcak tövbesini kabul etmişti". Aynı zamanda o eŐkiyanın mezarını da onlara gösteriyordu. Onlar, mezarı gördükten sonra inandılar, çok korktular ve hayran kaldılar. Aziz Simeon'dan af diledikten ve de onun hayır duasını aldıktan sonra bu garip olayı anlatarak geri döndüler.

17. Aziz Simeon dalgayı durduruyor

Fakat, Aziz Simeon, büyük bir dalga tehlikesi ile karşı karşıya kalan bir vapuru da kurtarmıŐtı, çünkü vapurdaki denizciler Aziz Simeon'un yardımını istemişlerdi. Aziz Simeon, direkt bulunduğu halde, vapurda göründü ve onları tehlikeden kurtardı.

18. Aziz Simeon'un basiret istidadı

Aziz Simeon'un gelecekte olacakları önceden haber verme istidadına Allah tarafından sahip olduğunu kanıtlayan birçok olay mevcuttur. Bunlardan bazıları da Őunlardır:

a) Aziz Simeon, bir defasında gökyüzünden ateş çıkararak bir değneğin dünyaya doğru indiğini gördü. Bunun da, ilâhî kızgınlık ve öfke anlamına geldiğini ve gelecek sene için ölüm ve büyük açlık olacağını söyledi. Aziz Simeon'un söylediği söz de yalan çıkmadı.

b) Aziz Simeon, tırtıl istil sını da önceden haber vermiŐti. Otuz gün geçmemiŐti ki bulut gibi bir tırtıl sürüsü ürünlere saldırdı.

c) Bir zamanlar, gökyüzünde, biri doğudan, diğeri de kuzeyden olup batıya doğru hareket eden iki ateş çubuğu görüldü. Aziz Simeon için bu olay şu anlama geliyordu: İran ve İskit askerleri Romalıların üstüne geleceklerdi. Olacak olan kötü şey için üzüntüsünü hissettikten sonra, candan ve gönülden dua etti ve hemen İran ordusu durdu. Çünkü onlarda iç isyan baş gösterdi ve kendi aralarında çatışma meydana geldi. Bunun aynısı İskitler arasında da meydana gelmişti.

ç) Daha evvel de zikrettiğimiz gibi, Kiru Theodoritos, Aziz Simeon'un samimî arkadaşıydı. Ancak, günün birinde bir düşmanı ona kötülük yapmak istedi. Bundan da kurtulamadığı için Aziz Simeon'a nasihat almak için baş vurdu. Aziz Simeon onu teselli etti ve ona, insana sıkıntıların verdiği acıya karşı göstereceği sabır için alacağı mükâfatı anlattı. Buna ek olarak da, üzülmeyip on beş gün sonra düşmanının kaybolacağını da kendisine söyledi. Gerçekten de Aziz Simeon'un önceden haber verdiği bu sözler gerçek çıktılar.

d) Fakat büyük Theodosios da fazilet hususunda Aziz Simeon'dan çok özendirildi. Kendisinin rehber olacağını, çok kişi de onun yüzünden kurtulacağını, onun için de büyük bir hevesle fazilet ilimlerini tetkik etmesi gerektiğini söyledi. Gerçekten de sonunda bu oldu.

19. Daniil de direkte yaşayan aziz oluyor

Bir zamanlar, Daniil, daha sonraları kendisine, direkte yaşayan aziz dendi, yaşlı rahibine itaatte bulunduğu bir zamanda, Aziz Simeon'a geldi ve direğe binip ona secde etmeğe çıktığı vakit, Aziz Simeon ona dedi: "Yiğit ol evlâdım ve faziletin zahmetlerinde kuvvetlen". Bundan çok faydalandı ve oradan ayrıldı. Bunu yaparken de her zaman Aziz Simeon'un tavsiyelerini hatırlıyor ve her gün de ilerliyordu. Günün birinde Daniil Kudüs'e ibadet etmek için gitmeğe kalktığında, Aziz Simeon onun yolunda görüldü ve onu oraya yürümekten alıkoydu. Ona, bu yolda, hem beden için tehlikelerin var olduğunu, hem de ruhu için tarikatçılar, barbarlar ve eşkıyalar tarafından tehlikelerin var olduğunu söyledi. Daniil de bu sözlere itaat ettikten sonra geri döndü ve mücadelelerine daha evvel de yaptığı gibi devam etti.

Başka bir zamanda da, Aziz Simeon Daniil'in rüyasında görüldü ve ona da direğe çıkması yönünde tavsiyede bulundu. Daniil uyandığı vakit bu emri yerine getirmek için acele ediyordu. Böylece bir direğe çıktı ve Aziz Simeon'u faziletlerinde taklit etmeğe başladı. Aynen, Eliseos'un İlia için yaptığı gibi.

20. İran kralının imanı

İran kralı, Aziz Simeon'un çok ve acayip işlerini duyduğu zaman gece gündüz Aziz Simeon'u düşünüyor, krallık görevlerini bir tarafa bırakıp her defasında da Aziz Simeon için soruyordu. Aynı zamanda da kralın karısı da Aziz Simeon'un şöhretine çok hayrandı. Ondan kutsanmış yağ istedi. O yağı aldığı vakit sadece kendisini tedavi etmekle kalmayıp, akrabalarının, saraydakilerin ve daha birçok kişinin her çeşit hastalıklarını da tedavi etti. Kralın yanında olanlar, Aziz Simeon'un o büyük ününü işittiklerinde ve bunu da Aziz Simeon'un amelleriyle onayladıkları için Aziz Simeon'u ilâhî bir şahsiyet olarak görüyorlardı.

21. Aziz Simeon'un bedenî tabiatı için şüpheler

Ancak, Aziz Simeon'un tabiat üstü başarıları ve çabaları için neleri insan zikretsin, gece gündüz ayakta duruşu ve de sayısız tövbeleri. Böylece, bir zamanlar, Piskopos Theodoritos'un arkadaşlarından biri, Aziz Simeon'un bin iki yüz kırk dört tövbesine kadar saydıktan sonra, yoruldu ve saymayı bıraktı. Fazilet mücadelelerinde o kadar hevesli idi ki, her defasında zahmetin üzerine zahmet katıyordu. Bir mücadelesinin sonunda başka daha büyük bir tanesini keşfediyordu. O kadar ki, çok kişi onun bedenden münezzehe olduğunu sanıyordu. Böylece, Vrien'den gelen ve adı Filaretos olan bir diyakoz, Aziz Simeon'a dedi: "Söyle bana Allah'ın aziz kulu, sen insan mısın, yoksa başka bir bedensiz tabiat mısın?". Aziz Simeon da onu direğe çıkardıktan sonra eline değmek için onun elini çekti, ta ki bedeninin tabiatını anlasın diye. Aynı zamanda da, daha evvel bahsettikleri ayakta durmaktan ötürü ayağındaki yarayı da kendisine söyledi. Diyakoz tamamen buna inandıktan sonra, Allah'ın tabiat üstü mücadelelerini her yerde insanlara anlatıyordu.

Aziz Simeon böyle insan üstü ölçülere ulaşmıştı. Fakat yine de şimdi daha çok alçak gönüllü olup herkese karşı, ilim sahibi olanlara da olmayanlara da, beylere ve de sade insanlara tatlılık ve hoşnutlukla davranıyordu. Günde iki defa ilâhî ve melek sözlerle ders yapıyor ve diyordu ki: "Burada var olanları, geçici oldukları için küçümsemek gerek, İsa Mesih'imizi arzu etmeli ve onun yaptıklarını yapmak istemeliyiz. İsa Mesih ile gökyüzü krallığında O'nunla beraber krallık yapmak için. Orada tarifi mümkün olmayan nimetlere sahip olabilmek için".

Aziz Simeon, kavgalı kişiler arasındaki sürtüşmeyi de bertaraf etmede çok becerikliydi. Davayı kaybeden kişi, kazanan kişiden daha çok seviniyordu. O kadar yumuşak başlı ve tatlıydı. Sadece amellerde kendisine yetişilmez değil, imanda da sıcak hevesle doluydu. Belâgatta da o kadar becerikliydi ki, Yahudilerin, Elenlerin ve tarikatçıların ağzını kapatabiliyordu. Bu konuda kilise hizmetçilerini ve önde gelenleri becerikli olmaları hususunda teşvik ediyordu.

Bunların tümü, günün saat dokuzundan on ikisine kadar meydana geliyordu, yani güneş battığı vakitte. Çünkü saat on ikiden ertesi günün saat dokuzuna kadar Allah'a ibadetle meşguldü.

22. Kralı da kontrol ediyor

Aziz Simeon, dinini savunmak için, dünyanın güçlü insanlarıyla da karşı karşıya gelmekten çekinmiyordu. Kral Theodosios, Antakya Mutasarrıfının kendisine verdiği armağanlardan da etkilenip Yahudilere bir sinagog inşa etmelerine izin verdiği zaman, Aziz Simeon, kralın bu kabul edilemez izin verme olayını sert bir dille eleştirmişti. Fakat kral, yaptığı hatasını hemen anladı ve cidden pişmanlık göstererek izin verme olayını iptal etti. Böylece bütün sinagogları dağıttı ve bu kral emrine karşı gelenleri ölüm cezasıyla cezalandırma tehdidinde de bulundu.

23. Avcıların cezalandırılması

Bir zamanlar, bazı insanlar, uzaktan ovada büyük bir geyik gördüler. Geyiğe yetişemedikleri için Aziz Simeon'un adını anarak yardım dilediler ve geyik de orada hareketsiz bir şekilde durdu. Onlar geyiği yakalayıp onu kestiler. Fakat hemen hepsinin dilleri tutuldu. Uzunca bir zaman sonra anladılar ki, dillerinin tutulma cezası, geyiğe karşı gösterdikleri acımasızlıktı. Hemen Aziz Simeon'a koştular ve gözlerinde yaşlarla meseleyi kendisine anlattılar. Aziz Simeon onlara acıdı, onlara hayır dualar etti ve derhal konuşmaya başladılar.

24. Büyük deprem

O zamanda, Antakya ve civarlarında büyük bir deprem olmuştu. Birçok büyük ev ve bina yerle bir olmuştu. Birçok insan da enkaz altında kalmıştı. Umutsuzluğa düşmüş olan Antakyalılar, gözleri yaşlarla dolu ve durmadan ağlayarak, Aziz Simeon'un huzuruna koşarlar. Aziz Simeon önce onları iyi ameller hakkında kontrol etti. Sonra da onlara: "Allah'ım bizi affet" duasını yapmalarını istedi. Uzunca bir zaman onlarla yaptığı ibadetten sonra, Aziz Simeon onlara yine dedi: "Kardeşlerim, biliniz ki, sizden birinin sadece duasını Allah işitip kabul etti". Duası kabul edilen kişiyi de yanına çağırıp onun fazileti hakkında kendisine bilgi vermesi için ona baskı da yaptı. O da, herkesten daha günahkâr olduğunu itiraf etti. Ancak, Aziz Simeon'un büyük ısrarı, aşağıdaki sözleri söylemesine mecbur kaldı: "Ben sadece bir çiftçiyim, başka herhangi bir şey bilmiyorum. Az olan tarlalarım da biraz çalışıyorum. Kalan zamanımda da bir aylıkçı gibiyim. İşimden dolayı kazandıklarımın bir kısmını fakirlere veriyorum. Diğer bir kısmını memleketimin vergilerine veriyorum. Kalan

kısmını da evimin masraflarına tutuyorum. Başka iyi hiçbir şey yaptığımı bilmiyorum”.

Bunları işitenlerin tümü, faziletteki amellerinin noksanlığı için ağladılar ve derin bir duygulanma içerisine düştüler. Aziz Simeon ise onları huzur dolu olarak oradan uğurladı. Bunlar oradan ayrılırlarken Aziz Simeon'a şükranlarını sundular, o faziletli çiftçiyi ise methedip ona övgüler yağdırdılar. Deprem durduktan sonra, onlar da bu çiftçinin yaptıklarını yapmağa başladılar. İyi amellerde de bu güne kadar yaptıkları ihmalleri için kendilerini suçluyorlardı. Bunlardan birçoğu o günden sonra ilerlemeğe başladılar. O merhametli çiftçinin yaptıklarını da göz önünde bulunduruyorlardı artık.

25. Aziz Simeon'un sonu

Böyle çok ve büyük başarılarla hayatı parladıktan sonra, 461 yılında, altmış dokuz yaşında Aziz Simeon vefat etti. Buradaki topluluktan çok arzuladığı İsa Mesih'e gitti. Orada diğer Azizlerle beraber sevinecek. Bilhassa da keşişlerle, onların hayatını kıskanmıştı. Onların yaşam biçiminden çok daha ileri de giderek o güne kadar ilk defa duyulmuş olan direkte yaşamayı da o yaşadı. Böylece, direk üzerindeki ayakta duruşuyla, çok tatlı Allah'ımızla yüz yüze gelip Gökyüzü krallığında asırlar boyunca konuşabiliyor.

Vefat ettiği vakit herkes onun insan sıfatını tanıdı. Çünkü o güne kadar çok kişinin şüpheleri vardı. Aziz Simeon'un insan üstü faziletinin daha da çok parladığını görüyorlardı. O kişi bedeni terk etti, fakat o, bedeninden daha çıkmadan önce de onu reddetmişti. O sadece ruhu için mücadele veriyordu. Gökyüzünde, melekler ordusuyla yürürken de onlarla beraberdi. Onun değerli bedeni saygıyla defnedildi ve birçok büyük mucizeler yaptı.

26. Aziz Simeon'un mucizeler yaratan naaşı

Mübarek naaşı, kral Leontas tarafından büyük şeref ve fener alayıyla Antakya'ya götürüldü. Aziz Simeon'u son defa öpmeye o kadar çok kişi gidiyordu ki, etrafındaki ova doldu ve halk, yakındaki dağa da çıkmak zorunda kaldı. Büyük fener alayı, ışık veren güneşi karanlıkta bırakıyordu. Mübarek naaşının nakli sırasında, Anadolu Generali Ardavurios bütün askerleriyle orada hazır bulunuyordu.

Alay, Antakya yakınlarındaki bir köye vardığında, mübarek naaşını taşıyan araba aniden durdu. Halkı şaşkınlık ve dehşet sardı. Yakında bulunan mezarlıktan arabaya doğru koşarak bir adam geliyordu. Ağlıyor ve Aziz Simeon'a, kendisine çok acı çektiren sıkıntısından onu kurtarması için çok yalvarıyordu. O kişi, bir zamanlar, ölmüş olan bir

kadının bedenine kötülük yapmış ve bu çirkin işi için, kadının mezarına şeytan tarafından bağlanmakla cezalandırılmıştı. Fakat, mübarek naaşına dokundu andan itibaren sağlığına kavuştu. Araba da hemen harekete geçti.

Antakya'da, mübarek naaşı büyük kabul gördü. Önce meşhur Aziz Vasianos Kilisesi'ne konuldu. Sonra da ona yakın kurulmuş olan kiliseye. Daha önce şeytan tarafından çarpılmış ve sonra da iyileşmiş olan o kişi, bu kilisenin hizmetçisi oldu. Hayatının kalan kısmını da orada faziletli bir biçimde yaşadı. Aziz Simeon'a karşı olan borcunu bu şekilde ödedi.

Yaptığı birçok ve büyük mucizelerin şöhreti her yere doğru koşuyordu. Daha önce de adını zikrettiğimiz Kral Leontas, Aziz Simeon'un mübarek naaşının İstanbul'a taşınmasını emretti. Ancak, Antakyalılar göz yaşları içerisinde bu büyük yardımcı ve koruyucuya rica ettiler, o ki büyük faziletiyle korkunç deprem tehlikesi karşısında âdil olan Allah'ın öfkesini dindirmişti. Bunlara İmparator kanaat getirdi ve Antakyalılara o ortak hazineyi bıraktı. Fakat, mübarek naaşı Antakya'da kalmış olsa da, imanla onu çağırarlara, mucizelerle her tarafa koşuyor.

Dağın tepesinde, Aziz Simeon'un tabiat üstü mücadelelerini sona erdirdiği yerde, haç şeklinde bir tapınak inşa edildi. Bu, da her tarafından dört kubbeye dayanıyordu. Her kubbe, yontulmuş taşlardan yapılmış yüksek direklere dayanıyordu. Tapınağın ortasının üstü açıktı. Bol güneş ışığıyla harem aydınlanıyordu. Orada ortada, Aziz Simeon'un meleklerle has hayatının geçtiği direk vardı. Kubbelerin tepelerinde küçük pencerecikler bırakıldı. Oradan içeriye gün ışığı girsin ve Aziz Simeon'un parlaklığı tefekkür etsin. Aziz Simeon, her zaman bahtiyar ve Kutsal Teslis'in büyük ışığı yanında ayakta zevkini çıkarıyor.

Anısı 1 Eylülde kutlanıyor.

“Allah'ın sözü bağlı değildir”. (Timotheos B, 2,9)

Sen de sevgili okuyucu, Allah'ın sözünü bağlamayasın, bu kitapçığı okuduktan sonra onu başka bir yere de ver.

APOLİTİKİON (İLÂHÎ)

Son derece bahtiyar olan Aziz Simeon, Sen, ilâhî harflerle yazılmış bir anıt taşı gibi, hayatının kutsal faziletlerinin çilelerini bir örnek misali bize bıraktın. Çünkü Sen, direğin üzerinde, bir meş'ale gibi ışık saçarak, aşağıdan yani dünyadan yukarıya doğru, gökyüzü hayatına doğru bizi çekiyorsun. Amellerinle, bize doğru yolu seçmenin usulünü gösteriyorsun.

KONTAKİON (İLÂHÎ)

Yukarıda (uhrevî) olanları isteyerek, aşağıda (dünyevî) olanları da sürekli anlayarak, direği de bir ateş silâhı gibi kullanarak, bunların aracılığıyla Meleklerle konuşan kişi oldun Aziz Simeon. Sen, onlarla yani Meleklerle, hiç ara vermeksizin, İsa Mesih Tanrı'ya hizmet edersin.

MEGALİNARİON (İLÂHÎ)

Sen Aziz Simeon, direk üzerinde yaşamanla, insanî olanları da aşarak, faziletli hayatın anıt taşı gibi görüldün. Sen oradan ücretlerini aldın. Parlamana, yani büyük bir parıltı ile, Allah tarafından aklının aydınlatılmasıyla bütün dünyada parlıyorsun.

AZİZLER, İSA MESİH'İN MUCİZELER YARATAN GÜCÜNÜN SIRRINI AÇIĞA VURUYORLAR

Azizlerin hayatları, İsa Mesih'in mucizeler yaratan gücü için kutsal ispatlardır. Havariler olduğu kadar, Azizler de İsa Mesih'in şahitleridirler. O ki çarmıha gerildi, yeniden dirildi ve göklere çıktı. Ebediyete kadar yaşıyor. Azizler, kurtuluş İncil'inin şahitleridirler. O ki, hâlâ nesilden nesile, kutsal amellerle yazılmaya devam ediyor. Çünkü İsa Mesih, ki asırlar boyunca aynıdır, sürekli olarak, aynı ilâhî güçle, Azizler aracılığıyla mucizeler yaratıyor.

Havariler ve de daha sonraki Azizler, İsa Mesih'in insanî isteği tarafından insanlar için kurtuluş şahitleridirler. Onların (Azizler) hayatları ise, İsa Mesih'in İncil'inin ebedî ve canlı şahitlerini teşkil ederler. Yeni bir hayat gibi, mübarek bir hayat, ilâhî ve insanî, erdem dolu, dolayısıyla, mucizeler yaratan ve gerçek, İsa Mesih'in hayatının ta kendisi de gerçek olduğu gibi.

KENDİNE ÖZGÜ BİR ORTODOKS ANSİKLOPEDİSİ

Azizlerin hayatları, kendine özgü bir Ortodoks Ansiklopedisi gibi tanımlanabilirler. Çünkü, bu dünyada, ebedî adalet ve ebedî Gerçek için susamış ve acıkmış olan bir ruh, bunlarda lâzım olan her istediği şeyi bulabilir. İlâhî ölümsüzlük ve ebedî hayat için acıkmış ve susamış bir ruh. Eğer imana susamışsan, Azizlerin Hayatlarında bol bol bulacaksın. Ruhunu da, hiçbir zaman acıkmamacasına doyuracaksın. Eğer sevgiyi, gerçeği, adaleti, umudu, hoşgörüyü veya herhangi bir erdemi yahut ameli arzu edersen, Azizlerin Hayatlarında bir sürü Aziz öğretmenler bulacaksın. Her amel ve erdem için de bağışlanmayı alacaksın.

KURTULUŞUMUZUN ÇOK, AMA KESİN YOLLARI

Azizlerin Hayatları, çok ama her zaman kesin kurtuluş, aydınlanma, kutsanma, biçim değiştirme, İsa Mesih'leşme ve ilâhlaşmanın yollarını gösterirler. İnsan tabiatının, günahı, ihtirası ve ölümü yenmenin tüm yollarını gösterir. Burada her günah için ilâç vardır. Her ihtiras için tedavi vardır. Her ölümden yeniden diriliş. Her şeytandan kurtuluş. Kötülüklerin tümünden de kurtuluş. Azizlerin Hayatlarında gösterilmeyen ihtiras veya günah ve de onu yenmenin, öldürmenin ve kökünden kazınma usulünün olmadığı ihtiras veya günah yoktur. Bunlarda, manevî ölümden sonra, İLÂHÎ güçle yeniden dirilti miş ve gök yüzüne alınmış olan İsa Mesih'in ilâhî gücüyle yeniden dirilme imkânsızlığının olmadığı açık olarak görölmektedir. Bir sıkıntı, keder, üzüntü veya başa gelen bir belâ yoktur ki, Allah'a imanın verdiği güçle, onu yavaş yavaş veya birden, sakin ve huşu veren bir sevince çeviremesin.